

SKRIFTLIG FRÅGA TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2018-02-06
Besvaras senast
2018-02-14 kl. 12.00

Till utbildningsminister Gustav Fridolin (MP)

2017/18:720 Skolors lokalkostnader

Regeringen har nyligen fattat beslut om ett förtydligande i förordningstexten rörande bidraget för lokalersättning till fristående verksamheter. Regeringen presenterade detta som att det skulle bli mer ”rättvisa” bidrag och att friskolor inte skulle kunna ”åka snålskjuts” på kommuners utbyggnad av lokaler eller andra kostnadshöjande åtgärder. Men även det motsatta förhållandet kan ske, det vill säga att en friskola investerar stora belopp för att bygga nya skollokaler eller för att renovera befintliga skollokaler.

Detta omvända förhållande försöker också regeringen att förtydliga i ett pressmeddelande från den 11 januari 2018. I detta skriver regeringen bland annat följande: ”Omvänt innebär det att en fristående skola ska kunna få ersättning för högre lokalkostnader, även om kommunen har en lägre genomsnittlig kostnad på grund av låg standard och eftersatt underhåll i de egna lokalerna.”

Men detta omvända förhållande är inte förtydligt i de av regeringen föreslagna förändringarna av skolförordningen (2011:185) som träder i kraft den 1 mars 2018. Förändringarna lyder enligt följande:

”Ersättning för lokalkostnader enligt 4 § 7 ska motsvara hemkommunens genomsnittliga lokalkostnad per barn eller elev i motsvarande verksamhet.

Om det finns särskilda skäl, ska ersättningen för lokalkostnader i stället högst motsvara den enskilde huvudmannens faktiska kostnader om dessa är skäliga. Vid prövningen av om det finns särskilda skäl ska hänsyn tas till om skillnaden mellan hemkommunens genomsnittliga lokalkostnader och den enskilde huvudmannens faktiska kostnader är betydande på grund av kommunens investering i nya lokaler, renovering av befintliga lokaler eller någon annan omständighet. Vid prövningen får hänsyn även tas till intresset av att utbildning med en enskild huvudman kan etableras.”

Motsvarande förändringar görs också i gymnasieförordningen (2010:39).

Tvärt emot vad regeringen säger i sitt pressmeddelande från den 11 januari förefaller den förändring som har gjorts av skol- och gymnasieförordningen avse enbart situationer där det är till kommunens fördel att bidraget bestäms utifrån en fristående skolas faktiska kostnad i stället för kommunens

genomsnittskostnad.

Med andra ord säkerställer regeringen inte det omvända förhållandet i förordningarna, nämligen att även friskolor ska kunna få en ersättning för högre lokalkostnader även om kommunen har en lägre genomsnittlig kostnad på grund av låg standard och eftersatt underhåll i de egna lokalerna. En konsekvens av detta är att regeringen frångår den grundläggande principen om lika villkor mellan fristående och kommunala skolor.

Mot bakgrund av detta vill jag fråga utbildningsminister Gustav Fridolin:

Varför har regeringen i sina förändringar av bland annat skolförordningen inte förtydligat att även det omvända förhållandet ska gälla, det vill säga att även fristående skolor kan få en högre ersättning om dessa har betydligt högre lokalkostnader än kommunens lokalkostnader för sina egna skolor, så att principen om lika villkor mellan kommunala och fristående skolor säkerställs?

.....

Maria Stockhaus (M)

Överlämnas enligt uppdrag

Johan Welander